ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
FACTORS AFFECTING CURRICULUM ADMINISTRATION IN SCHOOL – BASE CURRICULUM UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHICHIT

ภาณุพงศ์ พรมมินทร์[1] สถิรพร เชาวน์ชัย[2]
Panupong Prommin Sathiraporn Chaowachai

Received Date: 1 February 2025 **Revised Date:** 27 May 2025 **Accepted Date:** 9 July 2025

บทความวิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 4) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 285 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน โดยผู้บริหารสถานศึกษา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 60 คน และครูได้มาโดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของครูแต่ละสถานศึกษา จำนวน 225 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียรสัน (Pearson’s Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.89 4) ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบปกติของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา (X1) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2) และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (X4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.92 มีอำนาจพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 85.10 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22 เขียนสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.37 + 0.24\,(X1) + 0.20\,(X2) + 0.43\,(X4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_y = 0.26\,(X1) + 0.15\,(X2) + 0.54\,(X4)$$

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล, การบริหารหลักสูตร, หลักสูตรสถานศึกษา

[1] นิสิตปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, Master Student, Faculty of Education, Naresuan University.
E-mail Address panupongpr66@nu.ac.th
[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, Asst. Prof. Ph.D., Faculty of Education, Naresuan University.

Abstract

The research aimed to 1) study the level of the school curriculum administration, 2) study the level of the factors affecting the school curriculum administration, 3) study the relationships among these factors, and 4) develop an predictive equation for the factors affecting the school curriculum administration under the Secondary Educational Service Area Office Phichit. The sample comprised 285 participants, including school administrators and teachers under the Secondary Educational Service Area Office Phichit. The sample size was determined using Krejcie & Morgan table. Sixty school administrators were selected through purposive sampling while 225 teachers were selected through stratified random sampling according to the proportion of teachers in each school. Data were collected using a questionnaire on factors affecting the school curriculum administration and analyzed using Pearson's correlation coefficient and multiple regression analysis (Enter method). The findings revealed that 1) the overall level of the school curriculum administration was high, and 2) so was the level of factors affecting it. 3) The correlation coefficient among the predictive variables affecting the school curriculum administration ranged from 0.74 - 0.89. 4) The multiple regression analysis identified three statistically significant predictors at the 0.05 level: administrative factors (X1), teacher factors (X2) and factors related to building collaborative networks in learning management (X4). The multiple correlation coefficient (R) was 0.92, with a coefficient of determination (R2) of 85.10, and a standard error of 0.22. The predictive equations were as follows:

Predictive equation of raw scores:

$= 0.37 + 0.24 (X1) + 0.20 (X2) + 0.43 (X4)$

Predictive equation of standard scores:

$= 0.26 (X1) + 0.15 (X2) + 0.54 (X4)$

Keywords: affecting factors, curriculum administration, school curriculum

บทนำ

เมื่อโลกก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นศตวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสังคมแห่งโลกยุคดิจิทัล ที่เต็มไปด้วยพลวัตแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกระแสโลกาภิวัตน์นี้ยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ทางการเรียนการสอน ที่ได้ปรับเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างรวดเร็วจากอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จึงทำให้ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายต้องมีกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนเพื่อก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การจัดการศึกษาเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้สู่สมรรถนะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ให้กับผู้เรียน สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรที่ส่งเสริมลักษณะจำเป็นของผู้เรียนที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในสังคม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและการพัฒนาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้เกิดความเท่าเทียมกับความเปลี่ยนแปลงในสังคมแห่งโลกยุคดิจิทัล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสมรรถนะและคุณลักษณะนักเรียนเมื่อจบการศึกษาไว้อย่างชัดเจนว่านักเรียนจะต้องมีสมรรถนะ 5 ด้าน คือมีความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการคิด มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และได้ระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้อีก 8 ประการ คือ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนการหรือแนวทางการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งที่ผู้เกี่ยวข้องต้องจัดทำหลักสูตรให้ครอบคลุมส่วนที่เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาได้ประกาศใช้และให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น สถานศึกษาจะต้องมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันศึกษา และวางแผนการใช้หลักสูตรสถานศึกษา เตรียมความพร้อมในการเริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษา มีการติดตามดูแลคุณภาพการจัดทำหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การใช้หลักสูตรสถานศึกษามีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553)

การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเป็นภารกิจที่มีความสำคัญแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนเห็นประโยชน์ถึงการนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในเป้าหมายการจัดการศึกษาที่เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษา (สถิรพร เชาวน์ชัย, 2567) โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ของสถิรพร เชาวน์ชัย (2567), จิติมา วรรณศรี (2566), พลวัฒน์ กัลยาประสิทธิ์ (2566), กษมา ชนะวงศ์ (2564), เรณู บุญเสรฐ (2561), มนสิช สิทธิสมบูรณ์ (2560), Elsa Sabrina, M.Giatman, Ernawati (2022) เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา พบว่ามีจำนวน 7 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรที่มีความที่ 3 ขึ้นไป มาใช้ในการวิจัย สรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การนิเทศการใช้หลักสูตร การประเมินผลหลักสูตร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 นำไปพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันสู่สากล โดยมีการขับเคลื่อนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่บูรณาการหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการบูรณาการแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์ “โอฆะบุรี เฟื่องนคร” ตามโครงการพัฒนากรอบหลักสูตรท้องถิ่นภายใต้กรอบหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การบูรณาการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีกระบวนการดำเนินการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567) ดังนั้นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรจะต้องเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา จากการศึกษาของ ปนัดดา ทองปานดี (2557) ได้ทำการศึกษาการจัดการปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาสอดคล้องตามเจตนารมย์การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจากการศึกษาของ ศิริวัฒน์ บุญโตนด และสถิรพร เชาวน์ชัย (2564) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ยังคงเกิดช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะด้านการบริหารหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานทางการศึกษา ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน

จากสภาพปัญหาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักและเห็นความสำคัญจึงทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

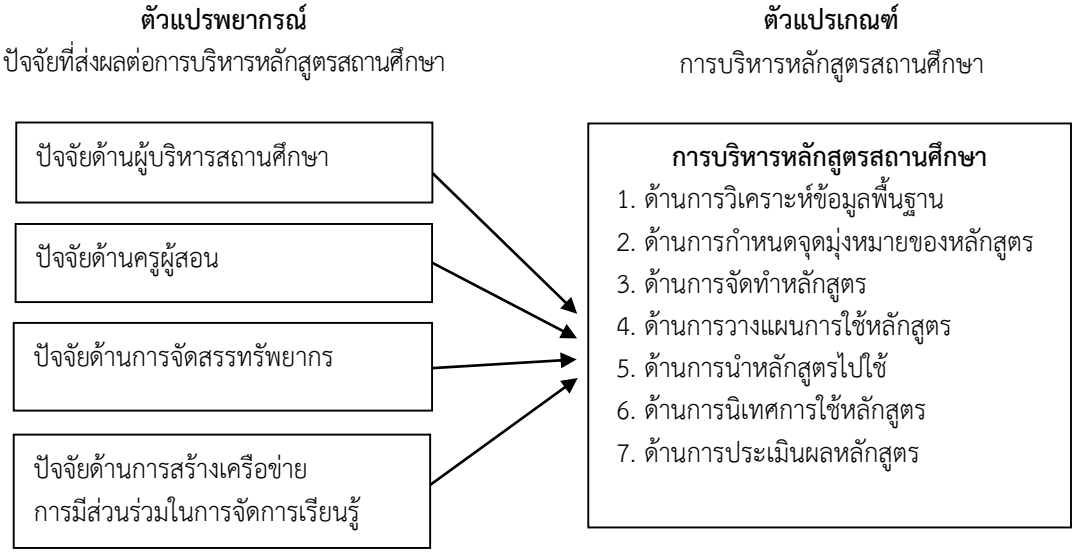

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 69 คน ครู 935 คน รวมทั้งสิ้น 1,004 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 285 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึง สถิรพร เชาวน์ชัย, 2561) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนละ 2 คน คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มบริหารวิชาการ 1 คน รวม 60 คน และเลือกครูผู้สอนโดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูแต่ละสถานศึกษา จากทั้งหมด 30 โรงเรียน จำนวน 225 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา

1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

1.3 ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร

1.4 ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2.3 การจัดทำหลักสูตร
2.4 การวางแผนการใช้หลักสูตร
2.5 การนำหลักสูตรไปใช้
2.6 การนิเทศการใช้หลักสูตร
2.7 การประเมินผลหลักสูตร

ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวมตัวแปรเกณฑ์ของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ทั้ง 7 ตัวแปร ให้เป็นตัวแปรการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเพียง 1 ตัวแปร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1967) ผู้วิจัยได้ใช้การสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ของสถิรพร เชาวน์ชัย (2567), จิติมา วรรณศรี (2566), พลวัฒน์ กัลยาประสิทธิ์ (2566), กษมา ชนะวงศ์ (2564), เรณู บุญเสรฐ (2561), มนสิช สิทธิสมบูรณ์ (2560), Elsa Sabrina, M.Giatman, Ernawati (2022) และได้องค์ประกอบเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ 7 ด้าน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน 5 ข้อ
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวน 4 ข้อ
3. การจัดทำหลักสูตร	จำนวน 5 ข้อ
4. การวางแผนการใช้หลักสูตร	จำนวน 6 ข้อ
5. การนำหลักสูตรไปใช้	จำนวน 3 ข้อ
6. การนิเทศการใช้หลักสูตร	จำนวน 7 ข้อ
7. การประเมินผลหลักสูตร	จำนวน 3 ข้อ

ผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) พบว่ามีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1967) ผู้วิจัยได้ใช้การสังเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ของสิทธิพร เอี่ยมแสน (2561), มนสิช สิทธิสมบูรณ์ (2560), ปราณี อนุอัน (2559), ปนัดดา ทองปานดี (2557), พนัส ภิรมย์รักษ์ (25565), นิตยา กาญจนารักษ์ (2553), กุลชร เหลืองสุดใจชื้น (2549) และได้องค์ประกอบเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา	จำนวน 4 ข้อ
2. ครูผู้สอน	จำนวน 4 ข้อ
3. การจัดสรรทรัพยากร	จำนวน 4 ข้อ
4. การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	จำนวน 3 ข้อ

ผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) พบว่ามีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

นำแบบสอบถามไปทดลอง (try-out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (Cronbach’s Alpha Coefficient Method) ปรากฏว่าค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แสดงได้ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ที่	ด้าน	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1	ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา	0.83	0.69
2	ปัจจัยด้านครูผู้สอน	0.74	0.61
3	ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร	0.84	0.85
4	ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	0.88	0.94
5	การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา	0.91	0.97

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จ โดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ใช้การโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

3. วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ใช้การโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยกับ การบริหารงานหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson’ Product Moment Correlation Coefficient)

5. วิเคราะห์ความเป็นอิสระของตัวแปรพยากรณ์ ค่าสถิติ Tolerance และ Variance Inflation Factor : VIF ด้วยเกณฑ์ค่า Tolerance ต้องมากกว่า 1.0 และค่า VIF ต้องไม่เกิน 10

6. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ตารางประกอบ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (M = 4.39, S = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ (M = 4.45, S = 0.60) รองลงมา คือด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (M = 4.44, S = 0.64) ตามด้วยด้านการจัดทำหลักสูตร (M = 4.42, S = 0.58) ด้านการประเมินผลหลักสูตร (M =4.39, S = 0.64) ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร (M = 4.37, S = 0.61) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (M = 4.34, S = 0.65) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร (M = 4.33, S = 0.65) นำเสนอในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ลำดับ	การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา	M	S	ระดับ
1	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	4.34	0.65	มาก
2	การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.44	0.64	มาก
3	การจัดทำหลักสูตร	4.42	0.58	มาก
4	การวางแผนการใช้หลักสูตร	4.37	0.61	มาก
5	การนำหลักสูตรไปใช้	4.45	0.60	มาก
6	การนิเทศการใช้หลักสูตร	4.33	0.65	มาก
7	การประเมินผลหลักสูตร	4.39	0.64	มาก
	รวม	4.39	0.58	มาก

2. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (M =4.37, S = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านครูผู้สอน (M =4.47, S = 0.44) รองลงมา คือผู้บริหารสถานศึกษา (M = 4.42, S = 0.62) ด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (M = 4.30, S = 0.73) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดสรรทรัพยากร (M = 4.28, S = 0.68) นำเสนอในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ลำดับ	การบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา	M	S	ระดับ
1	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.42	0.62	มาก
2	ครูผู้สอน	4.47	0.44	มาก
3	การจัดสรรทรัพยากร	4.28	0.68	มาก
4	การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	4.30	0.73	มาก
	รวม	4.37	0.55	มาก

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงและสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.89 และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (r_{XY} = 0.89) รองลงมา ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา (r_{XY} = 0.82) และปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร (r_{XY} = 0.79) และต่ำที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (r_{XY} = 0.74) ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยด้านผู้บริหาร (X1) และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (X4) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาระดับสูงมาก ตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2) และปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร (X3) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาระดับสูง นำเสนอในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	Y
X1	-				
X2	.68**	-			
X3	.75**	.68**	-		
X4	.77**	.69**	.80**	-	
Y	.82**	.74**	.79**	.89**	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.89 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์แต่ละคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงและสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความเป็นอิสระของตัวแปรพยากรณ์ด้วยค่าสถิติ Tolerance และ Variance inflation Factor: VIF เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน และไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ (Multicollinearity) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว มีค่า Tolerance ต่ำสุด คือ 0.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ต้องมากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าระหว่าง 2.22 - 3.58 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน จึงไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ (Multicollinearity) ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้ นำเสนอในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นอิสระของตัวแปรพยากรณ์ ค่าสถิติ Tolerance และ Variance inflation Factor: VIF

ที่	ตัวแปรพยากรณ์	Colinearity Statistic	
		Tolerance	VIF
1.	ผู้บริหารสถานศึกษา	0.34	2.96
2.	ครูผู้สอน	0.45	2.22
3.	การจัดสรรทรัพยากร	0.30	3.33
4.	การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	0.28	3.58

4. ผลการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา (X1) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2) และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (X4) ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.92 มีอำนาจพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 85.10 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$\hat{Y} = 0.37 + 0.24 (X1) + 0.20 (X2) + 0.43 (X4)$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$\hat{Z}_y = 0.26 (X1) + 0.15 (X2) + 0.54 (X4)$

เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรเกณฑ์การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา (X1) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2) และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (X4) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.26, 0.15 และ 0.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	β	t	Sig
ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา (X1)	.24	.03	.26	6.99*	.00
ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2)	.20	.04	.15	4.78*	.00
ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร (X3)	.053	.03	.06	1.61	.11
ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (X4)	.428	.03	.54	13.39*	.00
R = 0.92					
R^2 = 0.85					
R^2 adj = 0.85					
SE_{est} = 0.22					
F = 470.39					
a = 0.37					

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีการกำหนดกรอบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความชัดเจน มีการวางแผนกระบวนการดำเนินการร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร ส่งผลให้การบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สถิรพร เชาวน์ชัย (2566) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาความรู้ของครูผู้สอน กำกับติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้และเป็นไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดไว้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับ ธาริดา สกลภัทรสกุล (2565) ที่กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน โดยให้สถานศึกษามีภารกิจในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ สถานศึกษาจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และดำเนินการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับ ณัฐปภัทร จรัสบูรณาพันธุ์ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาน่านในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เช่นกัน

2. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ให้ความสำคัญกับคุณภาพของการจัดการศึกษา ครูผู้สอนมีความรู้ทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้และวิธีการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สิทธิพร เอี่ยมเสน และคณะ (2561) ที่กล่าวว่า อิทธิพลที่มีผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ครูซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะในการเลือกเนื้อหา การพัฒนาสื่อการสอนและการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา และยังสอดคล้องกับ ปนัดดา ทองปานดี (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ในภาพรวม พบว่า ระดับปัจจัยด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก เช่นกัน

3. ผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความสัมพันธ์ในทางบวกระดับสูงและสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.739 – 0.890 และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก การเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษามีกระบวนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ พนัส ภิรมย์รักษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่สัมพันธ์กับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงกับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงที่สุดต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

4.1 ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาการสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณในการจัดบรรยากาศสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ พัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ดำเนินการนิเทศ กำกับติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ นิตยา กาญจนารักษ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านชุมชนและผู้ปกครอง และปัจจัยด้านวัสดุหลักสูตร ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ .074 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 7.4 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับ จันทร์จิรา บุรีมาศ และ อดุล นาคะโร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ ปัจจัยด้านชุมชนและผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสื่ออุปกรณ์และวัสดุ

หลักสูตร ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .76 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 76.30 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

4.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ทั้งนี้เนื่องมาจาก ครูผู้สอนมีความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อวางแผนออกแบบการเรียนรู้ มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อัยรีน ยามา และ ณรงศักดิ์ รอบคอบ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารหลักสูตรฐานสมรรถนะในโรงเรียนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม: กรณีศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรกระบวนการบริหารหลักสูตรฐานสมรรถนะในโรงเรียนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 87.90 และยังสอดคล้องกับจันทร์จิรา บุรีมาศ และ อดุล นาคะโร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ ปัจจัยด้านชุมชนและผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสื่ออุปกรณ์และวัสดุหลักสูตร ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .76 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 76.30 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

4.3 ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ทั้งนี้เนื่องมาจาก สถานศึกษามีการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับพิจิตร พรหมจารีย์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตร ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านแรงจูงใจ สามารถพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .79 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 63.30 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับ พนัส ภิรมย์รักษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่สัมพันธ์กับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านแรงจูงใจ สามารถพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .90 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 81.90 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

และจากผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากรไม่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในระดับสถานศึกษา การบริหารหลักสูตรสถานศึกษามักอาศัยความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งในหลายสถานศึกษาทรัพยากรที่ได้รับอาจอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ พนัส ภิรมย์รักษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่สัมพันธ์กับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารซึ่งเป็นตัวแปรพยากรณ์ 4 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม สามารถพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .90 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 81.90 และ สามารถสร้างสมการพยากรณ์การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการมีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา การใช้หลักสูตรสถานศึกษา และการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

1.2 จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองด้านแนวคิดทางการศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป

1.3 จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างความตระหนักแก่ครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาหรือการหาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567.* กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กระทรวงศึกษาธิการ.

กษมา ชนะวงศ์. (2564). *รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน.* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

กุลชร เหลืองสุดใจชื้น. (2549). *ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และ เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

จันทร์จิรา บุรีมาศ, และอดุล นาคะโร. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา.* วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, *9*(2), 114-132.

จิติมา วรรณศรี. (2566). *การบริหารจัดการสู่คุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษา.* รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3.

ณัฐปภัทร จรัสบูรณาพันธุ์. (2566). *แนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาน่าน.* [ค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ธาริดา สกลภัทรสกุล. (2565). *สภาพและแนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1.* [ค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นิตยา กาญจนารักษ์. (2553). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต 1.* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ปราณี อนุอัน. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสตรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

ปนัดดา ทองปานดี. (2557). *การจัดการปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถามศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3.* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

พนัส ภิรมย์รักษ์. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารที่สัมพันธ์กับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช.* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

พิจิตร พรหมจารีย์. (2553). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี.* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

พลวัฒน์ กัลยาประสิทธิ์. (2566). *รูปแบบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

มนสิช สิทธิสมบูรณ์. (2560). *ศาสตร์หลักสูตร.* โกลบอลพริ้นท์

เรณู บุญเสรฐ, และจิติมา วรรณศรี. (2561). รูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก. *วารสารศิลปกรศึกษาศาสตร์วิจัย, 10*(2), 315-331.

ศิริวัฒน์ บุญโตนด, และสถิรพร เชาวน์ชัย. (2564). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. *Journal of Roi Keansarn Academic, 7*(3), 252-274.

สถิรพร เชาวน์ชัย. (2561). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา เอกสารประกอบการสอน วิชา 354517 การวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สถิรพร เชาวน์ชัย. (2566). *เอกสารคำสอน 366306 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน.* มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สถิรพร เชาวน์ชัย. (2567). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน.* การพิมพ์ดอทคอม.

สิทธิพร เอี่ยมเสน และคณะ. (2561). *การพัฒนาหลักสูตร*. โรงพิมพ์ศูนย์บริการสื่อและสิ่งพิมพ์กราฟฟิคไซท์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *ชุดฝึกอบรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567.* กระทรวงศึกษาธิการ

อัยรีน ยามา, และณรงศักดิ์ รอบคอบ. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารหลักสูตรฐานสมรรถนะในโรงเรียนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม: กรณีศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย, 16*(2), 317-331.

Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). Harper Collins Publishers.

Elsa Sabrina, M. Giatman, Ernawati. (2022). Development of curriculum management in the world of education. *Journal Ilmiah Akuntansi dan Keuangan, 5*(1), 4691-4696.

Likert, R. (1967). *The Human Organization: Its Management and Value*. McGraw-Hill.